

הודעה מאת סקוט אנדרסון, סגן המתאם ההומניטרי ומנהל פעולות אונר"א בעזה

14 ביולי 2024

בביקורי אתמול במרכז הרפואי נאסר בח'אן יונס, הייתי עד לכמה מהמראות המחרידים ביותר שראיתי בתשעת החודשים שלי בעזה. מתקן הבריאות הזה, הכורע ממילא תחת העומס, קלט למעלה ממאה מן הפצועים הקשים שנפגעו היום. מאחר שאין בו די מיטות, ציוד היגיינה, סדינים או מדים סניטריים, טופלו מטופלים רבים על הקרקע, ללא חומרי חיטוי. מערכות האוורור כובו בשל מחסור בחשמל ובדלק, והאוויר נמלא בריח דם.

ראיתי פעוטות ששני גפיהם נקטעו, ילדים משותקים שאינם יכולים לקבל טיפול, וילדים אחרים שהופרדו מהוריהם. ראיתי אימהות ואבות שלא היו בטוחים אם ילדיהם עדיין בחיים. הורים אמרו לי בייאוש שעברו ל"אזור ההומניטרי כביכול" בתקווה ששם יהיו ילדיהם מוגנים.

עמיתי אנשי הקהילה ההומניטרית עושים ככל האפשר להגדיל את הקיבולת הרפואית בעזה, שמערכת הבריאות שלה ממוטטת זה מכבר. אתמול סיפקנו שירותי הפניה לטיפול, וכן עוד אוהלים, מיטות, אלונקות, פריטים חד-פעמיים ותרופות. אבל המכשולים הניצבים בפני פעילויות ההומניטריות מונעים מאיתנו לספק לכל בני האדם, בכל מקום, תמיכה בממדים שאפילו יתקרבו להיקף הדרוש.

יש להגן על אזרחים בכל עת. אנו זקוקים בדחיפות להפסקת אש, לשחרור כל בני הערובה הנוותרים, להפוגה עבור בני האדם בעזה, ולהזדמנות משמעותית להתחלת הריפוי.